

The Bequest: Ethical Issues

1. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 282:1

מי שצוה לעשות בנכסיו הטוב שאפשר לעשות, יתנהו ליורשיו כי אין טוב מזה (מרדכי פרק מי שמת).

Where one has instructed that his assets should be distributed "in the best possible way", they should be given to his heirs; there could be nothing better.

2. Rabbi Yehoshua Falk (16th century Poland), Sefer Meirat Einayim 282:4

והטעם, דהרי זכתה להן התורה בפרשת נחלות דיקומו היורשים תחת מורישיהן בנחלתן וירושתן:

This is because the Torah's portion of inheritance assigns to the heirs the right to stand in the place of those who bequeath to them, in their lot and inheritance.

3. Talmud, Gittin 47a

כי נח נפשיה שבק קבא דמוריקא, קרא אנפשיה: ועזבו לאחרים חילם.

When [Reish Lakish] died, he left behind a measure of saffron. He applied to himself Psalms 49:11, "And they left their strength to others."

4. Talmud, Eruvin 54a

אמר ליה רב לרב המנונא: בני, אם יש לך - היטב לך, שאין בשאול תענוג ואין למות התמהמה. ואם תאמר אניה לבני - חוק בשאול מי יגיד לך.

Rav said to Rav Hemnuna: My son, if you possess something then it is good for you, for in *she'ol* there is no pleasure and death does not delay. And should you say, 'I will leave a portion for my son,' who will tell you [what happens to it] in *she'ol*?

5. Talmud, Ketuvot 53a

אמר ליה שמואל לרב יהודה: שיננא, לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו מברא בישא לברא טבא, דלא ידיעא מאי זרעא נפיק מיניה...

Shemuel said to Rav Yehudah: Sharp one, do not be among those who divert inheritance, even from a bad son to a good son; you don't know what sort of child may emerge from him.

6. Mishnah, Ketuvot 59b

רשב"ג אומר: אף המדיר את אשתו מלעשות מלאכה - יוציא ויתן כתובה, שהבטלה מביאה לידי שיעמום.

Rabban Shimon ben Gamliel taught: If a husband vows that his wife shall not work, he must divorce her and pay her *ketubah* to her, for idleness causes *shiamum* [Rashi: depression].

7. Talmud, Sanhedrin 24b

משחק בקוביא מאי קא עביד... רב ששת אמר... לפי שאין עסוקין ביישובו של עולם

What has a dice-player done [to be disqualified]?... Rav Sheshet said: For they are not involved in settling the world.

8. Talmud, Ketuvot 67b

כי קא ניחא נפשיה, אמר: אייתו לי חושבנאי דצדקה, אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אלפי דינרי סיאנקי, אמר: זוודאי קלילי ואורחא רחיקתא, קם בזבזיה לפלגיה ממוניה. היכי עביד הכי? והאמר ר' אילעאי: באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש! הני מילי מחיים, שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן בה

When [Mar Ukva] was dying, he instructed, "Bring me my *tzedakah* account." He found 7000 *dinari siyanki* recorded therein. He said, "My provisions are light and my path is long!" He stood and gave away half of his money. How could he do this? Didn't R' Ila'i say, "In Usha the sages enacted that one who gives to *tzedakah* may not give more than twenty percent!" That is only when one is alive, lest he become impoverished, but after death there is no such concern.

9. Talmud, Bava Metzia 71a

תני רב יוסף... ענייך ועניי עירך - עניי קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת - עניי עירך קודמין.

Rav Yosef taught... If you have a choice between your own poor and those of your city, choose your own poor first. If you have a choice between the poor of your city and the poor of another city, choose the poor of your city first.

10. Code of Jewish Law, Even haEzer 112:11

מי שמת והגיה בנים ובנות, יירשו הבנים כל הנכסים והם זנים אחיותיהם עד שיבגרו או עד שיתארסו. בד"א? כשהגיה נכסים שאיפשר שיזונו מהם הבנים והבנות כאחד עד שיבגרו הבנות... אבל אם אין בנכסים שהגיה אלא פחות מזה, מוציאים מהם מזונות לבנות עד שיבגרו, ונותנים השאר לבנים. ואם אין שם אלא כדי מזון הבנות בלבד, נזונות מהם עד שיבגרו או עד שיתארסו, והבנים ישאלו על הפתחים.

When a person dies, leaving sons and daughters, the sons inherit all of the property, and they feed their sisters until they mature or are betrothed. When is this true? Where the deceased left property which could feed both the sons and the daughters until the daughters mature... But where the bequeathed assets are only less than this, they feed the daughters from this until they mature, and the rest is given to the sons. If it is only sufficient to feed the daughters, they are fed until they mature or are betrothed, and the sons ask at doors.

11. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Code of Jewish Law Choshen Mishpat 257:7

בריא שרוצה לחלוק נכסיו אחרי מותו שלא יריבו יורשיו אחריו, ורוצה לעשות סדר צוואה בעודו בריא, צריך להקנות בקנין.
If a healthy person wishes to distribute his assets after his death, to prevent fighting among his heirs, and he wishes to arrange the instructions while he is healthy, he must assign it with an act of *kinyan*.

12. Talmud, Tamid 32a

איזהו חכם? הרואה את הנולד.

Who is wise? One who sees that which will happen.

13. Talmud, Berachot 10a

אמר ליה: משום דחזאי לי ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו. אמר ליה: בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מאי דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא - לעבד.

Isaiah replied: It is because you have not been involved in procreation.

Hezekiah explained: I saw in a Divinely inspired vision that I would have bad children!

Isaiah replied: What business do you have in the secrets of the Merciful One? You should do as you are instructed, and Gd will do whatever pleases Gd.

14. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Choshen Mishpat 2:50:1

והנה אף שלדינא איפסק כשמואל... אבל איתא בקצוה"ח סק"ב מהתשב"ץ דבטופסי שטרות ראשונים יש שיור ד' זוזי, וכתב גאון דמשום כדי שתהא רוח חכמים נוחה הימנו. ועיין בחת"ס חו"מ סימן קנ"א שהביא מתשב"ץ ח"ג ס"י קמ"ז שמה שהניח להיורש רביע זהוב אינו כלום לעשות שיהיה רוח חכמים נוחה הימנו אבל ד' זוזי הוא שיור

Although we rule with Shemuel's view... we find that the Tashbetz wrote that in early template documents they noted that the deceased left four *zuz* to his heirs, and one *gaon* explained that this was to satisfy the sages.

See also the Chatam Sofer, who cited the Tashbetz as saying that leaving a quarter-*Zahuv* coin to an heir is not significant enough to satisfy the sages, but four *zuz* is sufficient...

The Bequest: Technical Issues

15. Code of Jewish Law, Choshen Mishpat 250:24

בריא שאמר: כתבו ותנו שדה זו לפלוני, אם מחיים, כותבים ונותנים אי לא הדר ביה קמי דמטא שטרא לידיה, אבל לאחר מיתה אין כותבים ונותנים אא"כ קנו מידו.

If a healthy person says, 'Record a deed and give this field to X', then while he is alive they record and give, and it is valid so long as he does not recant before the deed reaches X's hand. However, after his death they do not record a deed and transfer the field, unless he enacted a *kinyan* with them [while he was alive].

16. Rabbi Moshe Feinstein, Igrot Moshe Even haEzer 1:104

בעצם מסתבר לע"ד שצוואה כזו שודאי יתקיים כדברי המצוה בדינא דמלכותא א"צ קנין שאין לך קנין גדול מזה.
Logically, in my humble opinion, a will like this, which certainly would be upheld in accordance with the words of the person who issued it under the law of the land, should not require an act of *kinyan*. There could be no greater *kinyan*!

17. Code of Jewish Law, Choshen Mishpat 257:1

הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו, הרי הגוף של בן מזמן השטר, והפירות לאב עד שימות. לפיכך האב אינו יכול למכור מפני שהם נתונים לבן, והבן אינו יכול למכור מפני שהם ברשות האב

If one writes his property to his children 'after his death', the land itself belongs to the child from the date on the document, and the produce belongs to the father until his death. Therefore, the father cannot sell it; it is given to the son, and the son cannot sell it for it is in the father's domain.

18. Code of Jewish Law, Choshen Mishpat 40:1

המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי, אף על פי שלא היה חייב לו כלום, ה"ז חייב. כיצד, האומר לעדים: הוו עלי עדים שאני חייב לפלוני מנה, או שכתב לו בשטר: הריני חייב לך מנה, אף על פי שאין שם עדים, או שאמר לו בפני עדים: הריני חייב לך מנה בשטר, אף על פי שלא אמר: אתם עידי... שהרי חייב עצמו כמו שישתעבד הערב.

One who obligates himself to pay another person unconditionally is obligated, even if there was no debt. One who says to witnesses, 'Witness that I owe X a *maneh*' or one who writes in a document, 'I owe X a *maneh*', even without witnesses, or one who says to X before witnesses, 'A document says that I owe you a *maneh*', is obligated even without saying to the witnesses, 'You are my witnesses.'... He has obligated himself, as one who obligates himself to be a guarantor.

19. Maimonides, Mishneh Torah, Hilchot Mechirah 11:1

המקנה בין קרקע בין מטלטלין והתנה תנאין שאפשר לקיימן, בין שהתנה המקנה בין שהתנה הקונה, אם נתקיימו התנאין נקנה הדבר שהוקנה, ואם לא נתקיים התנאי לא קנה,

When one makes a *kinyan* assigning land or movable items to another, with fulfillable conditions, the property is transferred if the conditions are fulfilled, whether the conditions came from the transferrer or the recipient. If the conditions are not fulfilled, the transaction is void.

20. Maimonides, Mishneh Torah, Hilchot Mechirah 11:16

חייב עצמו בדבר שאינו קצוב, כגון שאמר הריני חייב לזון אותך או לכסות חמש שנים, אע"פ שקנו מידו לא נשתעבד, שזו כמו מתנה היא ואין כאן דבר ידוע ומצוי שנתנו במתנה, וכן הורו רבותי.

One who obligates himself to pay an unspecified sum, as in, 'I am obligated to feed/clothe you for five years', is not obligated even if a *kinyan* was made. This is like a gift without a known object. So my mentors have ruled.

21. Code of Jewish Law, Choshen Mishpat 60:2

המחייב עצמו בדבר שאינו קצוב, כגון שנתחייב לזון את חבירו או לכסותו חמש שנים, (או שלא נתן קצבה לשנים) (ב"י בשם הרשב"א), אף על פי שקנו מידו, לא נשתעבד להרמב"ם; וחלקו עליו כל הבאים אחריו לומר שהוא משתעבד, והכי נקטינן

One who obligates himself to pay an unspecified sum, such as to feed or clothe someone for five years (or without a specific number of years), is not bound according to the Rambam, even with a *kinyan*. All who came after Rambam disagreed with him, though, saying he is bound, and this is the law.

22. Rabbi Moshe Isserles, Code of Jewish Law, Even haEzer 108:3

ומה שנוהגין בשטר חצי זכר שכותבים עכשיו לבנות שנוטלין בכל אשר ימצא לו כמו הזכרים, משום דכותב להם דרך הודאה שחייב סך מה, ולא יפטר אלא כשנותן להם כמו הזכרים, ובדרך זה יכול להקנות אף מה שלא ברשותו, הן ראוי הן מוחזק

The practice of *shtar chatzi zachar*, writing for daughters that they should have a share like the males, in the form of an admission that he owes a certain sum to her and he will not be released other than by giving them a share like the males, enables him to give her that which he does not currently own, whether that which is his due or that which he currently owns.

Health-related instructions

23. Rabbi Moshe Feinstein, Igrot Moshe Choshen Mishpat 2:74:1

אם אין יודעין הרופאים שום רפואה לא רק לרפאותו אלא אף לא להקל היסורין, אלא להאריך קצת חייו כמו שהן בהיסורין, אין להם ליתן רפואות כאלו.

Where the doctors know no cure, not to heal him and not even to lighten his suffering, but only to extend his life a bit in its current suffering, then they should not give him such medicines.

24. Rabbi Hershel Schachter (21st century USA), **ואליו הוא נושא את נפשו**, Beit Yitzchak 1986

ויוצא לדינא שג' חילוקי אופנים יש: א. היכא דאיכא אומדנא דמוכח שכל אדם היה רוצה בטיפול רפואי זה, אז אמרינן דבטלה דעתו אצל כל בני אדם, וכופין אותו בעל כרחו משום "ונשמרתם". ב. והיכא דאיכא אומדן דעת דכל אדם לא היה רוצה בתרופה שכזו, אז אמרינן דבטלה דעתו אצל דעת כל בני אדם, ואסור לנו לייסרו על ידי טיפול, ואפילו הוא רוצה בזה. ג. והיכא דליכא אומדנא דמוכח לשום אחד מן הצדדים, אז הדבר תלוי בדעת החולה...

Three distinct categories of cases emerge, as law: 1) Where there are clear grounds to believe that all people would want such treatment, then we say that his view is cancelled before that of all people, and we compel him, under [the mitzvah of] "You shall protect your lives." 2) Where there are grounds to believe that all people would not want such treatment, then we say that his view is cancelled before that of all people, and we may not torture him with treatment, even should he wish it. 3) And where there are no clear grounds supporting either side, then it depends on the view of the patient...

25. Rabbi Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), *Minchat Shlomo* 1:91:24

מסתבר שאם החולה סובל מכאבים ויסורים גדולים או אפילו סבל נפש חזק מאוד, חושבני שאוכל וחמצן לנשימה חייבים ליתן לו גם נגד רצונו, אבל מותר להמנע מתרופות הגורמות סבל לחולה אם החולה דורש את זה.

Logically, where an ill person suffers from great pain and suffering, or even very strong emotional pain, I would think that we would be obligated to give him food and oxygen for breathing, even against his will, but we could refrain from treating with medicine that would cause suffering for the patient, if the patient wished it.

26. Rabbi David Tzvi Hoffman (19th century Germany), *Melamed l'Hoil* 2:104

ולא מצינו בכל התורה כולה שיש לאב ואם רשות לסכן נפש ילדיהם ולמנוע הרופא מלרפאותם. זה הוא הדין תורה, ודינא דמלכותא איני יודע באופן זה.

We have never found, anywhere in the Torah, that parents have permission to endanger their children and prevent a doctor from healing them. This is the law of the Torah; I don't know municipal law.

27. Talmud, Bava Batra 8a

רבה רמא צדקה איתמי דבי בר מריון א"ל אביי והתני רב שמואל בר יהודה אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים א"ל אנא לאחשובינהו קא עבידנא

Rabbah required the orphans of the house of Bar Marion to give tzedakah. Abbaye asked: Didn't Rav Shemuel bar Yehudah teach that one may not decree tzedakah upon orphans, even to redeem captives? Rabbah replied: I am doing it to increase their communal standing.

28. Talmud, Ketuvot 48a

מי שנשתטה בית דין יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין את אשתו ובניו ובנותיו ודבר אחר... מאי דבר אחר רב חסדא אמר זה תכשיט רב יוסף אמר צדקה...

When a man becomes a *shoteh*, the court descends into his assets to feed and support his wife and children, and for another matter... What is "another matter"? Rav Chisda said: Jewelry. Rav Yosef said: Tzedakah....

29. Rabbi Moshe Feinstein, *Igrot Moshe Choshen Mishpat* 2:74:2, 5

ב: ברובא דרובא הא יש להחולה קרובים ואף אב ואם ואחים וכדומה העוסקים ברפואת החולה שעליהם יותר מוטל גם בדינא ה: ובאם החולה הוא תינוק או אף גדול שאינו יודע להחליט רשאיין אביו ואמו וכל המשפחה להחליט, והרשות שיש להם משום דרוב חולים סומכין על דעת האב והאם ואף על המשפחה כאחים ואחיות ובניהם שרוצים מה שיותר טוב להחולה ולבני ביתו, וכשליכא קרובים ודאי יש לסמוך על דעת הב"ד שבעיר.

2: In most cases the patient has relatives, even father and mother and brothers and the like, who are involved in his treatment, for it is legally their responsibility to a greater extent.

5: If the patient is a baby, or an adult who cannot decide, his parents and the whole family may decide. This permission stems from the fact that most patients depend upon their parents' opinion and even upon the family, like brothers and sisters and children, who want what is best for the patient and his family. When there are no relatives, it is certainly better to depend upon the view of the local court.